

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta

25. heinäkuuta 2006

Sisältö	I Säädökset, jotka on julkaistava	
	★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1126/2006, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006, tietyistä Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1030/2003 kumoamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 234/2004 muuttamisesta sekä tiettyjen Liberiaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden soveltamisen keskeyttämisestä	1
	Komission asetus (EY) N:o 1127/2006, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	4
	★ Komission asetus (EY) N:o 1128/2006, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006, kaupan pitämisen vaiheesta, johon teurastetun sian keskihinta viittaa (Kodifioitu toisinto)	6
	Komission asetus (EY) N:o 1129/2006, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006, asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädettyjä naudanlihan tariffikiintiötä koskevien, heinäkuuta 2006 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Bulgarian ja Romanian osalta	9
	Komission asetus (EY) N:o 1130/2006, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006, asetuksella (EY) N:o 2535/2001 avatuissa tiettyjen maitotuotteiden tariffikiintiöissä heinäkuuta 2006 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä	10
	Komission asetus (EY) N:o 1131/2006, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006, asetuksessa (EY) N:o 1002/2006 markkinointivuodeksi 2006/2007 vahvistettujen tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien määrien muuttamisesta	13
	II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
	Neuvosto	
	2006/515/EY:	
	★ Neuvoston päätös, tehty 18 päivänä toukokuuta 2006, kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan yleissopimuksen tekemisestä	15

2006/516/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä kesäkuuta 2006, Alppeja koskevaan yleissopimukseen liitettävien maaperän suojelua, energiaa ja matkailua koskevien pöytäkirjojen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 31

Komissio

2006/517/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 19 päivänä heinäkuuta 2006, yksityiskohtaista tutkimusta varten toimitetun asiakirja-aineiston vaatimustenmukaisuuden periaatteellisesta hyväksymisestä metaflumitsonin mahdolliseksi sisällyttämiseksi neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3238) ⁽¹⁾ 34

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ Neuvoston yhteinen kanta 2006/518/YUTP, 24 päivältä heinäkuuta 2006, Liberiaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden muuttamisesta ja jatkamisesta 36

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1126/2006,**annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006,****tietyistä Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1030/2003 kumoamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 234/2004 muuttamisesta sekä tiettyjen Liberiaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden soveltamisen keskeyttämisestä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 60 ja 301 artiklan,

ottaa huomioon 23 päivänä tammikuuta 2006 hyväksytyyn yhteisen kannan 2006/31/YUTP Liberiaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden jatkamisesta ⁽¹⁾ ja 24 päivänä heinäkuuta 2006 hyväksytyyn yhteisen kannan 2006/518/YUTP Liberiaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden muuttamisesta ja jatkamisesta ⁽²⁾,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmalla 1521 (2003) käyttöön otettujen Liberiaan kohdistuvien toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 10 päivänä helmikuuta 2004 hyväksytyssä yhteisessä kannassa 2004/137/YUTP ⁽³⁾ säädetään, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1521 (2003) vahvistetut Liberiaa koskevat toimenpiteiden täytäntöön panemisesta ja sotilaallisiin toimiin liittyvän rahoitustuen Liberialle antamisen kieltämisestä. Yhteisellä kannalla 2004/137/YUTP käyttöön otettujen rajoittavien toimenpiteiden soveltamista on jatkettu 23 päivänä tammikuuta 2006 hyväksytyllä yhteisellä kannalla 2006/31/YUTP Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1647 (2005) mukaisesti.
- (2) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 234/2004 ⁽⁴⁾ kielletään sotilaallisiin toimiin liittyvän teknisen avun ja rahoitustuen antaminen Liberialle, raakatimanttien tuonti Liberiasta sekä siltä peräisin olevien pyöröhirsien ja puutavaran tuonti.

- (3) Liberiaassa tapahtuneen kehityksen johdosta Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 13 päivänä kesäkuuta 2006 päätöslauselman 1683 (2006), jolla tehtiin eräitä poikkeuksia päätöslauselman 1521(2003) 2 kohdan b alakohdassa asetettuun sotilaallisiin toimiin liittyvän teknisen avun kieltoon.
- (4) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 20 päivänä kesäkuuta 2006 päätöslauselman 1689 (2006). Se päätti jatkaa timanttien tuontikieltoa mutta olla jatkamatta Liberiasta peräisin olevien pyöröhirsien ja puutuotteiden tuontikieltoa, joka oli otettu käyttöön päätöslauselman 1521 (2003) 10 kohdassa ja jonka voimassaolo päättyi useiden voimassaolon pidennysten jälkeen 20 päivänä kesäkuuta 2006. Turvallisuusneuvosto ilmoitti palauttavansa kiellon, jollei Liberia 90 päivän kuluessa anna Liberian hallituksen perustaman metsäalan uudistusten seurantakomitean ehdottamia metsätaloutta koskevia säädöksiä.
- (5) Ottaen huomioon mainitut päätöslauselmat sekä yhteiset kannat 2006/31/YUTP ja 2006/518/YUTP on tarpeen keskeyttää asetuksen (EY) N:o 234/2004 6 artiklan 2 kohdassa säädetyn Liberiasta peräisin olevien pyöröhirsien ja puutuotteiden tuontikiellon soveltaminen 23 päivästä kesäkuuta 2006 sekä muuttaa kyseisen asetuksen 3 ja 4 artiklaa 13 päivästä kesäkuuta 2006 erityisesti siksi, että Liberian valtion poliisille ja turvallisuusjoukoille voitaisiin antaa apua tietyin edellytyksin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 234/2004 seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, palvelujen tarjoajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jotka on lueteltu liitteessä I, voivat antaa luvan:

⁽¹⁾ EUVL L 19, 24.1.2006, s. 38.⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 36.⁽³⁾ EUVL L 40, 12.2.2004, s. 35. Yhteinen kanta sellaisena kuin se on muutettuna yhteisellä kannalla 2004/902/YUTP (EUVL L 379, 24.12.2004, s. 113).⁽⁴⁾ EUVL L 40, 12.2.2004, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1452/2005 (EUVL L 230, 7.9.2005, s. 11).

a) sellaisen teknisen avun, rahoituksen tai rahoitustuen antamiseen, joka koskee

i) aseita ja niihin liittyviä tarvikkeita, jos kyseinen apu tai kyseiset palvelut on tarkoitettu yksinomaan Yhdistyneiden Kansakuntien Liberiassa toteutettavan operaation tukemiseen tai sen käyttöön, tai

ii) aseita tai ampumatarvikkeita, jotka pysyvät erityisturvallisuuspalvelun hallussa esteetöntä operatiivista käyttöä varten ja jotka on toimitettu Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 21 kohdan nojalla perustetun komitean luvalla kyseisen palvelun jäsenille koulutustarkoituksiin ennen 13 päivää kesäkuuta 2006;

b) sellaisen rahoituksen tai rahoitustuen antamiseen, joka koskee

i) aseita ja niihin liittyviä tarvikkeita, jotka on tarkoitettu yksinomaan Liberian asevoimien ja poliisin kansainvälisen koulutus- ja uudistusohjelman tukemiseen ja sen käyttöön, jos Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 21 kohdan nojalla perustettu komitea on hyväksynyt kyseisten aseiden ja niihin liittyvien tarvikkeiden viennin, myynnin, toimituksen tai siirron,

ii) ei-tappavia puolustustarvikkeita, jotka on tarkoitettu yksinomaan humanitaariseen tai suojaavaan käyttöön, jos turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 21 kohdan nojalla perustettu komitea on hyväksynyt kyseisten tarvikkeiden viennin, myynnin, toimituksen tai siirron, tai

iii) aseita tai ampumatarvikkeita, jotka on tarkoitettu sellaisten Liberian poliisin ja turvallisuusjoukkojen jäsenten käyttöön, joiden tausta on selvitetty ja jotka on koulutettu sen jälkeen, kun Yhdistyneiden Kansakuntien Liberiassa toteutettava operaatio käynnistettiin lokakuussa 2003, jos turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 21 kohdan nojalla perustettu komitea on hyväksynyt kyseisten aseiden tai ampumatarvikkeiden viennin, myynnin, toimituksen tai siirron.

2. Lupaa ei anneta, jos on kyse jo tapahtuneesta toiminnasta.”

2) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Jos Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 21 kohdan nojalla perustettu komitea on etukäteen hyväksynyt nämä toimet ja poiketen sitä, mitä tämän asetuksen 2 artiklassa säädetään, palvelujen tarjoajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jotka on lueteltu liitteessä I, voivat antaa luvan teknisen avun antamiseen, joka koskee

a) aseita ja niihin liittyviä tarvikkeita, jotka on tarkoitettu yksinomaan Liberian asevoimien ja poliisin kansainvälisen koulutus- ja uudistusohjelman tukemiseen ja sen käyttöön,

b) ei-tappavia puolustustarvikkeita, jotka on tarkoitettu yksinomaan humanitaariseen tai suojaavaan käyttöön, tai

c) aseita tai ampumatarvikkeita, jotka on tarkoitettu sellaisten Liberian poliisin ja turvallisuusjoukkojen jäsenten käyttöön, joiden tausta on selvitetty ja jotka on koulutettu sen jälkeen, kun Yhdistyneiden Kansakuntien Liberiassa toteutettava operaatio käynnistettiin lokakuussa 2003.

Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 21 kohdan nojalla perustetun komitean lupaa on haettava sen jäsenvaltion liitteessä I luetellun toimivaltaisen viranomaisen välityksellä, johon palvelujen tarjoaja on sijoittautunut.

Kyseisen jäsenvaltion hallituksen ja Liberian hallituksen on yhdessä haettava turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 21 kohdan nojalla perustetun komitean lupaa c kohdassa tarkoitettuihin aseisiin ja ampumatarvikkeisiin liittyvälle tekniselle avulle.

2. Lupaa ei anneta, jos on kyse jo tapahtuneesta toiminnasta.”

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 234/2004 6 artiklan 2 kohdan soveltaminen keskeytetään 18 päivään syyskuuta 2006.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 1 artiklaa sovelletaan 13 päivästä kesäkuuta 2006. Sen 2 artiklaa sovelletaan 23 päivästä kesäkuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
K. RAJAMÄKI

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1127/2006,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroituksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä heinäkuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 24 päivänä heinäkuuta 2006 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	71,2
	096	41,9
	999	56,6
0707 00 05	052	84,9
	388	52,4
	524	46,9
	999	61,4
0709 90 70	052	77,6
	999	77,6
0805 50 10	388	63,3
	524	49,3
	528	56,6
	999	56,4
0806 10 10	052	143,2
	204	153,4
	220	118,2
	388	8,7
	508	96,6
	512	76,2
	624	224,1
	999	117,2
0808 10 80	388	95,3
	400	111,9
	404	125,7
	508	90,8
	512	90,9
	524	48,3
	528	82,3
	720	101,2
	800	153,9
	804	106,6
	999	100,7
0808 20 50	388	106,4
	512	93,1
	528	80,8
	720	29,6
	804	97,1
	999	81,4
0809 10 00	052	133,6
	999	133,6
0809 20 95	052	265,7
	400	401,5
	404	426,8
	999	364,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,1
	999	157,1
0809 40 05	624	136,5
	999	136,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1128/2006,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006,
kaupan pitämisen vaiheesta, johon teurastetun sian keskihinta viittaa
(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 6,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaupan pitämisen vaiheesta, johon teurastetun sian keskihinta viittaa 27 päivänä marraskuuta 1989 annettua komission asetusta (ETY) N:o 3537/89 ⁽²⁾ on muutettu huomattavilta osilta ⁽³⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava mainittu asetus.
- (2) Edustavat markkinat käsittävät maittain komission asetuksen (EY) N:o 908/2006 ⁽⁴⁾ liitteessä I esitettyjen markkinoiden ryhmän.
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 nojalla teurastetun sian hinnan painotettu keskiarvo on vahvistettava yhteisön edustavilla markkinoilla sen arvioimiseksi, edellyttäkö markkinatilanne interventioitoimenpiteitä.
- (4) Tämän teurastetun sian hintojen keskiarvon määrittämiseksi olisi yhteisössä määrättävä vertailuhinnat. Tämän vuoksi olisi viitattava samaan teurastetun sian laatuluokkaan, joka vastaa asetuksen (ETY) N:o 2759/75 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakiolaatuluokkaa ja tarkoin määriteltä kauppan pitämisen vaihetta. Ottaen huomioon, että sianruhot yleensä pidetään kaupan teurastamovaiheessa, olisi käytettävä tätä vaihetta.

(5) Teurastetun sian hintanoteeraukset vahvistetaan koko yhteisössä yhteisön sianruhojen luokitusasteikon mukaan, joka vahvistetaan neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3220/84 ⁽⁵⁾, ja komission asetuksella (ETY) N:o 2967/85 ⁽⁶⁾ vahvistettujen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan.

(6) Olisi annettava asetus, joka yhdistää kaikki ne säännöt, jotka liittyvät siihen kaupan pitämisen vaiheeseen, johon teurastetun sian keskihinta viittaa.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sianlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu teurastetun sian yhteisön markkinahinta on määriteltävä teurastamoon tuonnin yhteydessä, ilman arvonlisäveroa, elävien sikojen toimittajille maksettujen hintojen perusteella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hintojen on käsitettävä jalostamattomat teurasjätteet ja muut osat, ja ne ilmaistaan 100:aa kilogrammaa kohden sellaiselle kylmälle sianruholle:

— joka on asetuksen (ETY) N:o 3220/84 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viitetarjontamuodon mukainen

ja

— jonka todettu paino on teuraskoukussa suoritettujen punnitusten ja luokituksen jälkeen muunnettu ruhon kylmäpainoksi asetuksen (ETY) N:o 2967/85 2 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaan.

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 347, 28.11.1989, s. 20. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1572/95 (EYVL L 150, 1.7.1995, s. 52).

⁽³⁾ Katso liite I.

⁽⁴⁾ EUVL L 168, 21.6.2006, s. 11.

⁽⁵⁾ EYVL L 301, 20.11.1984, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3513/93 (EYVL L 320, 22.12.1993, s. 5).

⁽⁶⁾ EYVL L 285, 25.10.1985, s. 39. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3127/94 (EYVL L 330, 21.12.1994, s. 43).

2 artikla

1. Teurastetun sian jäsenvaltion markkinahinnan on vastattava asetuksen (EY) N:o 908/2006 liitteessä I esitettyjen jäsenvaltion markkinoilla tai hinnoittelukeskuksissa todettujen teurastetun sian hinnoittelujen keskiarvoa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu hinta on määritettävä sellaisille ruhoille vahvistettujen hinnoittelujen perusteella, joiden paino on:

— 60 kilogrammasta alle 120 kilogrammaan luokassa E,

— 120 kilogrammasta alle 180 kilogrammaan luokassa R.

Painoluokkien valinta samoin kuin niiden mahdollinen painotaminen on jätettävä kyseiselle jäsenvaltiolle; jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle.

3 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3537/89.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE I

Kumottu asetus ja sen muutos

Komission asetus (ETY) N:o 3537/89

(EYVL L 347, 28.11.1989, s. 20)

Komission asetus (EY) N:o 1572/95

(EYVL L 150, 1.7.1995, s. 52)

—

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 3537/89	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	—
—	3 artikla
4 artikla	4 artikla
—	Liite I
—	Liite II

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1129/2006,**annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006,****asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädettyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, heinäkuuta 2006 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Bulgarian ja Romanian osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston päätöksissä 2003/286/EY ja 2003/18/EY Bulgarialle ja Romanialle säädettyjen naudanlihan tariffikiintiöiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1279/98 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen (EY) N:o 1279/98 1 artiklassa vahvistetaan Romaniasta ja Bulgariasta peräisin olevien tiettyjen naudanliha-alan tuotteiden painona ilmaistu vastaava lihamäärä, joka voidaan

tuoda erityisedellytyksin 1 päivästä heinäkuuta 2006 30 päivään kesäkuuta 2007. Romaniasta ja Bulgariasta peräisin olevien tiettyjen naudanliha-alan tuotteiden määrät, joille tuontitodistuksia on haettu, ovat sellaiset, että hakemukset voidaan hyväksyä kokonaisuudessaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kaikki asetuksessa (EY) N:o 1279/98 tarkoitettujen kiintiöiden mukaisesti 1 päivästä heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 2006 väliselle ajanjaksolle esitetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään kokonaisuudessaan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä heinäkuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1899/2004 (EUVL L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽²⁾ EYVL L 176, 20.6.1998, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1240/2005 (EUVL L 200, 30.7.2005, s. 34).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1130/2006,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006,
asetuksella (EY) N:o 2535/2001 avatuissa tiettyjen maitotuotteiden tariffikiintiöissä heinäkuuta 2006
jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-
järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 so-
veltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja
maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen
osalta 14 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuk-
sen (EY) N:o 2535/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 2 koh-
dan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä I mainituista tietyistä
kiintiöistä on 1 ja 10 päivän heinäkuuta 2006 välisenä aikana

jätetty hakemuksia määristä, jotka ovat suuremmat kuin käytet-
tävässä olevat määrät. Tämän vuoksi olisi vahvistettava haettujen
määrien myöntämisessä sovellettavat kertoimet,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä I olevan I.A osan, I.B
osan 1 ja 2 kohdassa, I.C, I.D, I.E, I.F, I.G ja I.H osassa tarkoi-
tettuihin kiintiöihin kuuluvien tuotteiden määrät, joista on
haettu tuontitodistuksia 1 ja 10 päivän heinäkuuta 2006 väli-
seksi ajanjaksoksi, kerrotaan tämän asetuksen liitteessä olevilla
kertoimilla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä heinäkuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307,
25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 341, 22.12.2001, s. 29. Asetus sellaisena kuin se on viime-
ksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 926/2006 (EUVL L 170,
23.6.2006, s. 8).

LIITE I.A

Kiintiön numero	Kerroin
09.4590	1,0000
09.4599	0,0174
09.4591	—
09.4592	—
09.4593	1,0000
09.4594	1,0000
09.4595	0,0102
09.4596	1,0000

LIITE I.B

1. Romaniasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4771	1,0000
09.4772	—
09.4758	0,4450

2. Bulgariasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4773	—
09.4660	1,0000
09.4675	—

LIITE I.C

AKT-valtioista peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Määrä (t)
09.4026	—
09.4027	—

LIITE I.D

Turkista peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Määrä (t)
09.4101	—

LIITE I.E

Etelä-Afrikasta peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Määrä (t)
09.4151	—

LIITE I.F

Sveitsistä peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4155	1,0000
09.4156	1,0000

LIITE I.H

Norja peräisin olevat tuotteet

Kiintiön numero	Kerroin
09.4781	0,9059
09.4782	0,8611

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1131/2006,**annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006,****asetuksessa (EY) N:o 1002/2006 markkinointivuodeksi 2006/2007 vahvistettujen tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien määrien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansien maiden kanssa käytävän sokerialan kaupan osalta, 30 päivänä kesäkuuta 2006, annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 36 artikla,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien li-

sätullien määrät markkinointivuodeksi 2006/2007 vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1002/2006 ⁽³⁾.

- (2) Tällä hetkellä komission käytettävissä olevien tietojen perusteella mainittuja määriä on muutettava asetuksessa (EY) N:o 951/2006 säädettyjen sääntöjen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 951/2006 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit, jotka on vahvistettu markkinointivuodeksi 2006/2007 asetuksessa (EY) N:o 1002/2006, muutetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä heinäkuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 36. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1101/2006 (EUVL L 196, 18.7.2006, s. 11).

LIITE

Valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muutetut määrät, joita sovelletaan 25 päivästä heinäkuuta 2006 alkaen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	29,79	2,35
1701 11 90 ⁽¹⁾	29,79	6,64
1701 12 10 ⁽¹⁾	29,79	2,21
1701 12 90 ⁽¹⁾	29,79	6,21
1701 91 00 ⁽²⁾	35,62	7,42
1701 99 10 ⁽²⁾	35,62	3,65
1701 99 90 ⁽²⁾	35,62	3,65
1702 90 99 ⁽³⁾	0,36	0,31

⁽¹⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 (EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1) liitteessä I olevassa III kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä I olevassa II kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 18 päivänä toukokuuta 2006,

kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan yleissopimuksen tekemisestä

(2006/515/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133, 151, 181 ja 181 a artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen ja 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

151 artiklan 4 kohdan mukaisesti että sen jäsenvaltiot pitävät erittäin tärkeinä. Se lisää osaltaan kulttuurien välistä keskinäistä kunnioitusta ja ymmärtämystä koko maailmassa.

(1) Marraskuussa 2004 neuvosto valtuutti komission osallistumaan yhteisön puolesta Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede ja kulttuurijärjestössä (Unesco) käytäviin neuvotteluihin kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevasta yleissopimuksesta, jäljempänä 'Unescon yleissopimus'. Komissio osallistui kyseisiin neuvotteluihin yhdessä jäsenvaltioiden kanssa.

(2) Unescon yleissopimus hyväksyttiin Unescon yleiskokouksessa Pariisissa 20 päivänä lokakuuta 2005.

(3) Unescon yleissopimus on merkittävä väline, jolla voidaan tehokkaasti edistää kulttuurista moninaisuutta ja kulttuurivaihtoa, joita sekä yhteisö EY:n perustamissopimuksen

(4) Unescon yleissopimus olisi hyväksyttävä mahdollisimman pian.

(5) Sekä yhteisö että sen jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia Unescon yleissopimuksen kattamilla aloilla. Yhteisöstä ja jäsenvaltioista olisi siis tultava sopimuspuolia, jotta ne voivat yhdessä täyttää Unescon yleissopimuksessa määrättyt velvoitteet ja harjoittaa kaikkia siinä sopimuspuolille vahvistettuja oikeuksia yhdenmukaisella tavalla silloin, kun kyseessä on jaettu toimivalta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Hyväksytään yhteisön puolesta Unescon yleissopimus kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä.

2. Unescon yleissopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteessä 1.a.

2 artikla

1. Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö(t), jo(i)lla on valtuudet tallettaa liittymiskirja yhteisön puolesta Unescon pääjohtajan haltuun Unescon yleissopimuksen 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 27. huhtikuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

2. Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö(t), jo(i)lla on valtuudet tallettaa yhteisön puolesta tämän päätöksen liitteessä 1.b oleva Unescon yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen toimivaltaa koskeva lausuma.

3. Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö(t), jo(i)lla on valtuudet antaa tämän päätöksen liitteessä 2 oleva yksipuolinen lausuma liittymiskirjan tallettamisen yhteydessä.

3 artikla

Yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa komissio edustaa yhteisöä Unescon yleissopimuksella perustettujen elinten kokouk-

sisssa, erityisesti yleissopimuksen 22 artiklassa tarkoitettussa sopimuspuolten kokouksessa, ja neuvottelee yhteisön puolesta kysymyksistä, jotka kuuluvat kyseisten elinten toimivaltaan.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Franz MORAK

LIITE 1.a

KÄÄNNÖS

YLEISSOPIMUS

kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä

Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön yleiskokous, joka kokoontuu Pariisissa 3 päivästä 21 päivään lokakuuta 2005 kolmanteenkymmenenteenkolmanteen istuntoonsa,

VAKUUTTAEN, että kulttuurinen moninaisuus on ihmiskunnalle ominainen piirre,

TIETOISENA SIITÄ, että kulttuurinen moninaisuus on ihmiskunnan yhteistä perintöä ja että sitä tulisi kunnioittaa ja se tulisi säilyttää kaikkien hyväksi,

TIETÄEN, että kulttuurinen moninaisuus rikastuttaa ja monipuolistaa maailmaa, joka siten tarjoaa laajemmat vaihtoehdot sekä ruokkii ihmisen kykyjä ja arvomaailmaa, ja että se siksi on ihmisyyhteisöjen, kansojen ja kansakuntien kestävä kehityksen peruskannustin,

PALAUTTAEN MIELEEN, että kulttuurinen moninaisuus, joka kukoistaa demokratian, suvaitsevuuksien, yhteiskunnallisen oikeuden sekä kansojen ja kulttuurien keskinäisen kunnioituksen ilmapiirissä, on rauhan ja turvallisuuden kannalta välttämätön tekijä niin paikallisesti, kansallisesti kuin kansainvälisesti,

YLISTÄEN kulttuurisen moninaisuuden merkitystä ihmisoikeuksien julistukseen ja muihin yleismaailmallisesti tunnustettuihin oikeusvälineisiin juhlallisesti kirjattujen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien täydelle toteutumiselle,

KOROSTAEN tarvetta sisällyttää kulttuuri strategisena tekijänä kansallisiin ja kansainvälisiin kehityspoliittikkoihin sekä kansainväliseen kehitysyhteistyöhön samalla kun otetaan huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhatjulistus (2000), jossa korostetaan köyhyyden poistamista,

OTTAEN HUOMIOON, että kulttuuri saa eri muotoja ajan ja paikan mukaan ja että kyseinen moninaisuus ilmenee ihmiskunnan muodostavien kansojen ja yhteiskuntien identiteettien ja kulttuuri-ilmaisujen ainutlaatuisuutena ja erilaisuutena,

TUNNUSTAEN perinteisen tiedon merkityksen aineettoman ja aineellisen rikkauden lähteenä sekä erityisesti alkuperäiskansojen tietämysjärjestelmän merkityksen ja myönteisen vaikutuksen kestäväan kehitykseen sekä sen asianmukaisen suojelemisen ja edistämisen tarpeen,

TODETEN, että on tarpeen ryhtyä toimiin kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden ja niiden sisällön suojelemiseksi erityisesti tilanteissa, joissa kyseiset ilmaisumuodot voivat olla vaarassa sammua tai vakavasti heikentyä,

KOROSTAEN kulttuurin merkitystä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta yleensä sekä erityisesti sen osuutta naisten aseman ja roolin parantamiseksi yhteiskunnassa,

TIETOISENA siitä, että aatteiden vapaa liikkuvuus ja kulttuurien välinen vaihto sekä vuorovaikutus vahvistavat ja ruokkivat kulttuurista moninaisuutta,

TÄHDENTÄEN, että ajattelun, ilmaisun ja tiedon vapaus sekä viestimien moninaisuus mahdollistavat kulttuuri-ilmaisujen kukoistuksen eri yhteiskunnissa,

TUNNUSTAEN, että kulttuuri-ilmaisujen moninaisuus, perinteiset kulttuuri-ilmaisut mukaan luettuina, on tärkeä tekijä, joka antaa yksilöille ja kansoille mahdollisuuden ilmaista itseään sekä jakaa ajatuksensa ja arvomaailmansa toisten kanssa,

PALAUTTAEN mieleen, että kielten moninaisuus on kulttuurisen moninaisuuden perustekijä, ja VAKUUTTAEN, että kasvatuksella on perustehtävä kulttuuri-ilmaisujen suojelemisessa ja edistämisessä,

OTTAEN HUOMIOON kulttuurien elinvoimaisuuden merkityksen kaikille, myös vähemmistöihin kuuluville ja alkuperäiskansoille, ihmisen vapautena luoda, levittää ja jakaa perinteisiä kulttuuri-ilmaita ja mahdollisuutena päästä niistä osalliseksi voidakseen hyödyntää niitä omassa kehityksessään,

KOROSTAEN kulttuurisen vuorovaikutuksen ja luovuuden olennaista tehtävää, sillä ne ruokkivat ja uudistavat kulttuuri-ilmaita ja vahvistavat niiden roolia, jotka kehittävät kulttuuria ja siten vievät eteenpäin koko yhteiskuntaa,

TUNNUSTAEN henkisen omaisuuden oikeuksien merkityksen niiden henkilöiden tukena, jotka osallistuvat kulttuuriseen luomistyöhön,

VAKUUTTUNEENA siitä, että kulttuuritoiminnoilla, -hyödykkeillä ja -palveluilla on sekä taloudellinen että kulttuurinen arvo koska ne toimivat identiteettien, arvojen ja merkitysten välittäjinä eikä niitä siten voi kohdella pelkästään kaupallista merkitystä omaavina,

TODETEN, että maailmanlaajuistumisprosessit, joita on helpottanut tieto- ja viestintäteknologioiden nopea kehitys, luovat ennennäkemättömiä edellytyksiä kulttuurien välisen vuorovaikutuksen vahvistamiselle, mutta merkitsevät myös haastetta kulttuuriselle moninaisuudelle, erityisesti uhkaamalla aiheuttaa rikkaiden ja köyhien maiden välistä epätasapainoa,

TIETOISENA Unescon erityistehtävästä taata kulttuurisen moninaisuuden kunnioittaminen ja suosittelu sellaisten kansainvälisten sopimusten solmimista, jotka voivat osoittaa tarpeelliseksi helpottamaan aatteiden vapaata kulkua sanan tai kuvan välityksellä,

VIITATEN kulttuurista moninaisuutta ja kulttuuri-oikeuksien harjoittamista koskevien Unescon hyväksymien kansainvälisten oikeusvälineiden määräyksiin ja erityisesti kulttuurista moninaisuutta koskevaan yleismaailmalliseen julistukseen vuodelta 2001,

HYVÄKSY YLEISSOPIMUKSEN LOKAKUUN 20 PÄIVÄNÄ VUONNA 2005.

I TAVOITTEET JA JOHTAVAT PERIAATTEET

1 artikla

Tavoitteet

Tämän yleissopimuksen tavoitteet ovat

- suojella ja edistää kulttuuri-ilmaita moninaisuutta,
- luoda edellytykset kulttuurien kukoistukselle ja vapaalle vuorovaikutukselle kaikkia rikastuttavalla tavalla,
- kannustaa kulttuurien välistä vuoropuhelua kulttuurivaihdon laajentamiseksi ja tasapainottamiseksi maailmassa sekä kulttuurien välisen kunnioituksen ja rauhankulttuurin edistämiseksi,
- edistää kulttuurienvälisyyttä kulttuurisen vuorovaikutuksen kehittämiseksi kansojen välisten siltojen rakentamisen hengessä,
- edistää kulttuuri-ilmaita moninaisuuden kunnioittamista sekä sen arvon tiedostamista paikallisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti,
- tähdentää kulttuurin ja kehityksen välisen yhteyden merkitystä kaikille maille ja erityisesti kehitysmaille sekä kannustaa kansallisia ja kansainvälisiä toimia kyseisen yhteyden todellisen arvon tunnustamiseksi,

g) tunnustaa kulttuuritoimintojen, -hyödykkeiden ja -palveluiden erityisluonne identiteetin, arvojen ja merkitysten välittäjinä,

h) vahvistaa valtioiden täysivaltaista oikeutta ylläpitää ja toteuttaa asianmukaisiksi katsomiaan politiikkoja ja toimenpiteitä kulttuuri-ilmaita moninaisuuden suojelemiseksi ja edistämiseksi alueellaan,

i) vahvistaa kansainvälistä yhteistyötä ja yhteisvastuullisuutta keskinäisen kumppanuuden hengessä, jotta erityisesti lisätään kehitysmaiden kykyä suojella ja edistää kulttuuri-ilmaita moninaisuutta.

2 artikla

Johtavat periaatteet

1. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaate

Kulttuurista moninaisuutta voidaan suojella ja edistää vain, jos taataan ihmisoikeudet ja perusvapaudet kuten sanan, tiedottamisen ja viestinnän vapaus sekä yksilöiden mahdollisuus valita kulttuuri-ilmaita. Kukaan ei saa käyttää tämän yleissopimuksen määräyksiä ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa taattujen tai kansainvälisessä oikeudessa vahvistettujen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien loukkaamisen tai rajoittamisen perusteena.

2. Täysivaltaisuusperiaate

Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti valtioilla on täysivaltainen oikeus omaksua toimenpiteitä ja politiikkoja kulttuuri-ilmaisujen suojelemiseksi ja edistämiseksi alueellaan.

3. Kaikkien kulttuurien yhdenvertaisuuden ja kunnioittamisen periaate

Kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojeleminen ja edistäminen edellyttävät kaikkien kulttuurien, myös vähemmistöön kuuluvien henkilöiden ja alkuperäiskansojen kulttuurien yhdenvertaisuuden ja kunnioittamisen tunnustamista.

4. Kansainvälisen yhteisvastaavuuden ja yhteistyön periaate

Kansainvälinen yhteistyö ja yhteisvastaavuus tulisi kohdentaa antamaan kaikille maille, erityisesti kehitysmailla, mahdollisuus luoda ja vahvistaa keinoja, joita tarvitaan niiden oman kulttuuri-ilmaisun luomiseksi ja vahvistamiseksi, kulttuuri-teollisuus mukaan luettuna, siihen katsomatta onko kyseinen teollisuus syntyvää vai vakiintunutta, niin alueellisesti, kansallisesti kuin kansainvälisesti.

5. Kehityksen talous- ja kulttuurinäkökohtien täydentävyyden periaate

Koska kulttuuri on kehityksen peruskannustimia, kehityksen kulttuurinäkökohdat ovat yhtä tärkeitä kuin sen talousnäkökohdat, ja yksilöiden ja kansojen perusoikeus on saada osallistua kulttuuritoimintaan ja nauttia siitä.

6. Kestävän kehityksen periaate

Kulttuurinen moninaisuus on suuri rikkaus yksilön ja yhteiskunnan kannalta. Kulttuurisen moninaisuuden suojeleminen, edistäminen ja ylläpitäminen ovat kestävän kehityksen olennainen edellytys nykyisille ja tuleville sukupolville.

7. Yhdenvertaisen saatavuuden periaate

Yhdenvertainen mahdollisuus hyödyntää koko maailman kulttuuri-ilmausten runsasta ja monipuolista kirjoa sekä kulttuurien mahdollisuus hyödyntää eri ilmaisu- ja levitysmuotoja ovat tärkeitä tekijöitä, joilla kulttuurista moninaisuutta tuodaan esiin ja edistetään keskinäistä ymmärtämystä.

8. Avoimuuden ja tasapainon periaate

Kun valtiot hyväksyvät toimenpiteitä kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden edistämiseksi, niiden tulisi asianmukaisella tavalla huolehtia avoimuuden edistämisestä maailman muita kulttuureja kohtaan ja varmistaa, että kyseiset toimenpiteet ovat tässä yleissopimuksessa asetettujen tavoitteiden mukaisia.

II SOVELTAMISALA

3 artikla

Soveltamisala

Tätä yleissopimusta sovelletaan sopimuspuolten omaksumiin politiikkoihin ja toimenpiteisiin, jotka liittyvät kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojeeluun ja edistämiseen.

III MÄÄRITELMÄT

4 artikla

Määritelmät

Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan:

1. Kulttuurinen moninaisuus

'Kulttuurisella moninaisuudella' tarkoitetaan moninaisia tapoja ja muotoja, joilla ryhmien ja yhteisöjen kulttuurit saavat ilmaisuensa. Nämä ilmaisut leviävät ryhmien ja yhteiskuntien sisällä ja niiden välillä.

Kulttuurinen moninaisuus ilmenee paitsi monenlaisina tapoina ja muotoina, joiden avulla ihmiskunnan kulttuuriperintöä ilmaistaan, rikastutetaan ja välitetään monin kulttuuri-ilmaisuin, myös taiteellisen luomistyön ja kulttuuri-ilmaisujen tuotannon, levityksen, jakelun ja kulutuksen eri tapoina riippumatta käytetyistä keinoista ja tekniikoista.

2. Kulttuurinen sisältö

'Kulttuurisella sisällöllä' tarkoitetaan vertauskuvallista merkitystä, taiteellista ulottuvuutta ja kulttuuriarvoja, joiden alkuperä on kulttuuri-identiteetissä tai jotka ilmaisevat sitä.

3. Kulttuuri-ilmaisut

'Kulttuuri-ilmaisuilla' tarkoitetaan yksilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luovuuden tuloksena syntyneitä ilmaisuja, joilla on kulttuurinen sisältö.

4. Kulttuuritoiminnot, -hyödykkeet ja -palvelut

'Kulttuuritoiminnoilla, -hyödykkeillä ja -palveluilla' tarkoitetaan toimintoja, hyödykkeitä ja palveluita, jotka erityisen laatuunsa, käyttöönsä tai erityistarkoituksensa kannalta tarkasteltuna ovat kulttuuri-ilmaisujen ruumiillistumia tai välittäjiä mahdollisesta kaupallisesta arvostaan riippumatta. Kulttuuritoiminnot voivat olla itsetarkoituksellisia tai osaltaan vaikuttaa kulttuurihyödykkeiden ja -palveluiden tuotantoon.

5. Kulttuuriteollisuus

'Kulttuuriteollisuudella' tarkoitetaan toimialoja, jotka tuottavat ja levittävät kulttuurihyödykkeitä tai -palveluita sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä edellä 4 kohdassa.

6. Kulttuuripolitiikat ja -toimet

'Kulttuuripolitiikoilla ja -toimilla' tarkoitetaan kulttuuriin liittyviä politiikkoja ja toimia joko paikallisella, kansallisella tai kansainvälisellä tasolla siihen katsomatta kohdistuvatko ne kulttuuriin sellaisenaan vai onko niiden tarkoituksena vaikuttaa suoraan yksilöiden, ryhmien tai yhteisöjen tuottamiin kulttuuri-ilmaisiin, mukaan lukien kulttuuritoimintojen, hyödykkeiden ja -palveluiden luomiseen, tuotantoon, levitykseen ja jakeluun sekä näiden hyödyntämiseen.

7. Suojeleminen

'Suojelemisella' tarkoitetaan kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden säilyttämiseen, turvaamiseen ja esiin tuomiseen tähtäävien toimien toteuttamista.

'Suojella' tarkoittaa kyseisten toimien toteuttamista.

8. Kulttuurienvälisyys

'Kulttuurienvälisyydellä' tarkoitetaan eri kulttuurien tasapuolista olemassaoloa ja vuorovaikutusta sekä mahdollisuutta synnyttää vuoropuhelun ja keskinäisen kunnioituksen hengessä jaettuja kulttuuri-ilmaisuja.

IV SOPIMUSPUOLTEN OIKEUDET JA VELVOLLISUUDET

5 artikla

Oikeuksia ja velvollisuuksia koskeva yleissääntö

1. Sopimuspuolet vahvistavat Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan, kansainvälisen oikeuden periaatteiden ja ihmisoikeuksia koskevien yleismaailmallisesti tunnustettujen asiakirjojen mukaisesti, että niillä on täysivaltainen oikeus muotoilla ja panna täytäntöön kulttuuripolitiikkansa ja toteuttaa toimenpiteitä kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemiseksi ja edistämiseksi sekä kansainvälisen yhteistyön vahvistamiseksi, jotta tämän yleissopimuksen tavoitteet voidaan saavuttaa.

2. Kun jokin sopimuspuoli panee täytäntöön politiikkoja ja toteuttaa toimenpiteitä kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemiseksi ja edistämiseksi alueellaan, kyseisten politiikkojen ja toimenpiteiden on oltava tämän yleissopimuksen määräysten mukaisia.

6 artikla

Sopimuspuolten oikeudet kansallisella tasolla

1. Kukin sopimuspuoli voi edellä 4 artiklan 6 kohdassa kuvattujen kulttuuripolitiikkojensa ja -toimiensa yhteydessä sekä erityisolosuhteidensa ja -tarpeidensa edellyttämällä tavalla hyväksyä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on suojella ja edistää kulttuuri-ilmaisujen moninaisuutta kyseisen sopimuspuolen alueella.

2. Kyseisiin toimenpiteisiin voi kuulua:

- a) sääntelytoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on suojella ja edistää kulttuuri-ilmaisujen moninaisuutta,
- b) toimenpiteitä, joilla asianmukaisella tavalla tarjotaan kansallisille kulttuuritoiminnoille, hyödykkeille ja -palveluille mahdollisuus löytää paikkansa kyseisen maan alueella saatavissa olevien kulttuuritoimintojen, -hyödykkeiden ja -palvelujen joukosta niitä luotaessa, tuotettaessa, levitettäessä ja käytettäessä, ja myös säännöksiä, jotka koskevat sanotuissa toiminoissa, hyödykkeissä ja palveluissa käytettävää kieltä,

- c) toimenpiteitä, joilla pyritään saattamaan kulttuuritoimintojen, -hyödykkeiden ja palveluiden tuotanto-, levitys- ja jakeluvälineet tehokkaasti riippumattoman kansallisen kulttuuri-teollisuuden ja epävirallisen sektorin ulottuville,
- d) toimenpiteitä, jotka kohdistuvat julkisen taloudellisen avun myöntämiseen,
- e) toimenpiteitä, joilla kannustetaan voittoa tuottamattomia organisaatioita sekä julkisia ja yksityisiä laitoksia, taiteilijoita ja muita kulttuurin ammattilaisia kehittämään ja lisäämään aatteiden ja kulttuuri-ilmaisujen sekä kulttuuritoimintojen, -hyödykkeiden ja -palveluiden vapaata vaihtoa ja vapaata liikkuvuutta, ja toimia, joilla innostetaan kyseisiä tahoja luovuuteen ja yrittäjyyteen toiminnassaan,
- f) toimenpiteitä, joilla edistetään tarvittaessa julkisten laitosten perustamista ja tukemista,
- g) toimenpiteitä, joilla pyritään kannustamaan ja tukemaan taiteilijoita sekä niitä, jotka osallistuvat kulttuuri-ilmaisujen luomiseen,
- h) toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on edistää tiedotusvälineiden moninaisuutta, myös julkisen palvelun televisio- ja radio toiminnan avulla.

7 artikla

Toimet kulttuuri-ilmaisujen tukemiseksi

1. Sopimuspuolet pyrkivät luomaan alueellaan ympäristön, joka rohkaisee yksilöitä ja yhteiskuntaryhmiä
 - a) luomaan, tuottamaan ja levittämään omia kulttuuri-ilmaisujaan, saamaan pääsyn niihin, sekä hyödyntämään niitä ottaen asianmukaisesti huomioon naisten ja eri yhteiskuntaryhmien mukaan lukien vähemmistöön kuuluvien ja alkuperäiskansojen erityisaseman ja -tarpeet,
 - b) saamaan pääsyn kulttuuri-ilmaisuihin sopimuspuolen alueella samoin kuin muista maailman maista tuleviin kulttuuri-ilmaisuihin.

2. Sopimuspuolet pyrkivät niin ikään tunnustamaan taiteilijoiden, muiden luomistyöhön osallistuvien ja heitä tässä työssä tukevien kulttuuriyhteisöjen ja organisaatioiden tärkeän panoksen, sekä heidän keskeisen roolinsa kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden vaalimisessa.

8 artikla

Toimet kulttuuri-ilmaisujen suojelemiseksi

1. Sopimuspuoli voi todeta alueellaan vallitsevan erityisolosuhteet, joissa kulttuuri-ilmaisuja uhkaa häviäminen, vakava vaara tai tilanne, jossa ne tarvitsevat kiireellisiä suojelutoimia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 ja 6 artiklan määräysten soveltamista.

2. Sopimuspuolet voivat ryhtyä kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin kulttuuri-ilmaisujen suojelemiseksi ja säilyttämiseksi 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti.

3. Sopimuspuolet raportoivat artiklassa 23 mainitulle hallitustenväliselle komitealle kaikista toimenpiteistä, jotka on toteutettu tilanteen vaatimusten edellyttämällä tavalla, ja komitea voi tehdä asianmukaisia suosituksia.

9 artikla

Tietojen jakaminen ja avoimuus

Sopimuspuolet

- a) antavat joka neljäs vuosi Unescolle esittämässään kertomuksessa asianmukaiset tiedot toimenpiteistä, jotka on toteutettu kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemiseksi ja edistämiseksi niiden alueella ja kansainvälisesti,
- b) nimeävät yhteysviranomaisen, jonka tehtävänä on tätä yleissopimusta koskevien tietojen jakaminen,
- c) jakavat ja vaihtavat kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemiseen ja edistämiseen liittyvää tietoa.

10 artikla

Koulutus ja yleinen valistaminen

Sopimuspuolet

- a) rohkaisevat ja edistävät tietoisuutta kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisen ja edistämisen tärkeydestä muun muassa koulutuksella ja laajalle yleisölle suunnatuin valistusohjelmin.
- b) harjoittavat yhteistyötä toisten sopimuspuolten sekä kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden kanssa saavuttaakseen tämän artiklan tavoitteen,
- c) pyrkivät kannustamaan luovuutta ja vahvistamaan tuotantosedellytyksiä käynnistämällä kulttuuriteollisuuden alan koulutus-, harjoittelu- ja vaihto-ohjelmia. Kyseiset toimet tulisi toteuttaa siten, että perinteisille tuotantomuodoille ei koidu haittaa.

11 artikla

Kansalaisyhteiskunnan osallistuminen

Sopimuspuolet tunnustavat kansalaisyhteiskunnan perustavan roolin kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisessa ja edistämisessä. Sopimuspuolet kannustavat kansalaisyhteiskuntaa osallistumaan aktiivisesti sopimuspuolten järjestämään toimintaan tämän yleissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.

12 artikla

Kansainvälisen yhteistyön edistäminen

Sopimuspuolet pyrkivät vahvistamaan kahdenvälistä, alueellista ja kansainvälistä yhteistyötä luodakseen suotuisat edellytykset kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden edistämiseksi ottaen huomioon erityisesti 8 ja 17 artiklassa tarkoitettut tilanteet varsinkin

- a) helpottaakseen sopimuspuolien välistä vuoropuhelua kulttuuripolitiikoista,
- b) vahvistaakseen julkisen sektorin strategisia ja hallinnollisia toimintaedellytyksiä julkisissa kulttuurilaitoksissa ammatillisen ja kansainvälisen kulttuurivaihdon avulla sekä parhaita toimintatapoja jakamalla,
- c) vahvistaakseen yhteistyökumppanuuksia kansalaisyhteiskunnan, hallituksista riippumattomien järjestöjen ja yksityisen sektorin kanssa sekä näiden tahojen välillä kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden edistämiseksi ja lisäämiseksi,
- d) edistääkseen uusien teknologioiden käyttöä, kannustaakseen yhteistyökumppanuuksia tietojen jakamisen ja kulttuurin ymmärtämisen vahvistamiseksi sekä edistääkseen kulttuuri-ilmaisujen moninaisuutta,
- e) kannustaakseen yhteistuotanto- ja yhteisjakelusopimusten tekemistä.

13 artikla

Kulttuurin sisällyttäminen kestäväan kehitykseen

Sopimuspuolet pyrkivät sisällyttämään kulttuurin kehityspolitiikkoihinsa kaikilla tasoilla luodakseen siten suotuisat edellytykset kestäväälle kehitykselle ja kehittääkseen tässä yhteydessä kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemiseen ja edistämiseen liittyviä näkökohtia.

14 artikla

Kehitysyhteistyö

Sopimuspuolet pyrkivät tukemaan kestäväan kehitykseen ja köyhyyden vähentämiseen tähtäävää yhteistyötä varsinkin kehitysmaiden erityistarpeet huomioon ottaen edistääkseen dynaamisen kulttuurisektorin syntymistä muun muassa seuraavilla tavoin:

- a) Vahvistetaan kehitysmaiden kulttuuriteollisuutta
 - i) luomalla ja vahvistamalla kulttuurin tuotanto- ja jakelu-edellytyksiä kehitysmaissa,
 - ii) helpottamalla ja laajentamalla kehitysmaiden kulttuuritoimintojen, -hyödykkeiden ja palveluiden pääsyä maailmanmarkkinoille ja kansainvälisiin levitysverkostoihin,

iii) mahdollistamalla elinvoimaisten paikallis- ja aluemarkkinoiden syntyminen,

iv) hyväksymällä kehittyneissä maissa mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä kehitysmaiden kulttuuritoimintojen, -hyödykkeiden ja -palveluiden pääsyn helpottamiseksi kehittyneiden maiden alueelle,

v) tukemalla luovaa työtä ja helpottamalla mahdollisuuksien mukaan kehitysmaiden taiteilijoiden liikkuvuutta,

vi) kannustamalla asianmukaista yhteistyötä kehittyneiden ja kehitysmaiden välillä muun muassa musiikin ja elokuvan aloilla.

b) Vahvistetaan kehitysmaiden toimintaedellytyksiä vaihtamalla tietoa, kokemusta ja asiantuntemusta sekä kouluttamalla kehitysmaiden henkilöstöä julkisella ja yksityisellä sektorilla kiinnittäen huomiota erityisesti strategisten ja hallinnollisten kykyjen kehittämiseen, politiikkojen suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, kulttuuri-ilmaisujen edistämiseen ja jakeluun, keskisuurten, pienten ja mikroyritysten kehittämiseen, uuden teknologian käyttöön sekä taitojen luomiseen ja siirtoon.

c) Siirretään teknologiaa ja osaamista toteuttamalla asianmukaisia kannustustoimia erityisesti kulttuuriteollisuuden ja -liiketoiminnan aloilla.

d) Tuetaan kehitysmaita taloudellisesti

i) perustamalla kulttuurin moninaisuutta edistävä kansainvälinen rahasto 18 artiklassa tarkoitetulla tavalla,

ii) myöntämällä julkista kehitysapua tarpeen mukaan luovuuden edistämiseen tekninen apu mukaan luettuna,

iii) ottamalla käyttöön muita taloudellisia avustusmuotoja kuten halpakorkoisia lainoja, avustuksia ja muita rahoitusjärjestelyitä.

15 artikla

Yhteistyömuodot

Sopimuspuolet kannustavat kehittämään yhteistyökumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin sekä voittoa tuottamattomien järjestöjen välillä ja niiden piirissä, jotta yhteistyössä kehitysmaiden kanssa voidaan vahvistaa niiden edellytyksiä suojella ja edistää kulttuuri-ilmaisujen moninaisuutta. Kehitysmaiden käytännön tarpeet huomioon ottaen kyseisten innovatiivisten yhteistyökumppanuuksien puitteissa korostetaan infrastruktuurin, henkilöstöresurssien ja politiikkojen kehittämistä sekä kulttuuritoimintojen, -hyödykkeiden ja palveluiden vaihtoa.

16 artikla

Kehitysmaiden suosituimmuuskohtelu

Kehittyneet maat helpottavat kehitysmaiden kanssa käytävää kulttuurivaihtoa myöntämällä asianmukaisissa institutionaalisissa ja oikeudellisissa puitteissa suosituimmuuskohtelun kehitysmaiden taiteilijoille ja muille kulttuurin ammattilaisille ja harjoittajille sekä kyseisten maiden kulttuurihyödykkeille ja -palveluille.

17 artikla

Kansainvälinen yhteistyö tilanteissa, joissa kulttuuri-ilmastut ovat vakavasti uhattuina

Sopimuspuolet tekevät yhteistyötä 8 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa tarjoamalla apua toisilleen ja erityisesti kehitysmaalle.

18 artikla

Kulttuurista moninaisuutta edistävä kansainvälinen rahasto

1. Perustetaan kulttuurista moninaisuutta edistävä kansainvälinen rahasto, jäljempänä 'rahasto'.

2. Unescon rahoitusta koskevien määräysten mukaisesti perustettu rahasto koostuu sen haltuun uskotuista varoista.

3. Rahaston varat koostuvat

a) sopimuspuolten antamista vapaaehtoisista avustuksista,

b) Unescon yleiskokouksen kyseiseen tarkoitukseen myöntämistä varoista,

c) avustuksista tai lahjoituksista, joita on saatu muilta valtioilta, Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmään kuuluvilta järjestöiltä tai ohjelmilta, muilta alueellisilta tai kansainvälisiltä järjestöiltä, julkisilta tai yksityisiltä yhteisöiltä tai yksityishenkilöiltä,

d) koroista, joita rahastolle on kertynyt,

e) keräysvaroista sekä rahaston hyväksi järjestettyjen tilaisuuksien tuottamista varoista,

f) muista varoista, jotka rahastoon sovellettavat ohjeet sallivat.

4. Rahaston varojen käytöstä päättää hallitustenvälinen komitea sopimuspuolten kokouksessa asetettujen ja artiklassa 22 mainittujen suuntaviivojen pohjalta.

5. Hallitustenvälinen komitea voi hyväksyä erikseen määrättyihin hankkeisiin tarkoitukseltaan yleisiä tai erityisiä avustuksia ja muunlaisia tukia edellyttäen, että hallitustenvälinen komitea on hyväksynyt kyseiset hankkeet.

6. Rahastoon annettaviin avustuksiin ei saa liittyä minkäänlaista poliittista, taloudellista tai muuta ehtoa, joka olisi tämän yleissopimuksen tavoitteiden vastainen.

7. Sopimuspuolet pyrkivät antamaan säännöllisesti vapaaehtoisia avustuksia tämän yleissopimuksen täytäntöön panemiseksi.

19 artikla

Tietojen vaihto, analysointi ja levitys

1. Sopimuspuolet sopivat vaihtavansa tietoja ja asiantuntemusta, jotka liittyvät kulttuuri-ilmaisujen moninaisuutta koskevien tietojen ja tilastojen keruuseen sekä parhaisiin toimintatapoihin kyseisen moninaisuuden suojelemiseksi ja edistämiseksi.

2. Unesco helpottaa sihteeristönsä käytössä olevien järjestelmien avulla kaikkien alaa koskevien tietojen, tilastojen ja parhaiden toimintatapojen keruuta, analyysiä ja levitystä.

3. Lisäksi Unesco perustaa ja pitää ajan tasalla tietokantaa kulttuuri-ilmaisujen alalla toimivista eri tahoista sekä julkisista, yksityisistä ja aatteellisista yhteisöistä.

4. Helpottaakseen tietojen keruuta Unesco kiinnittää erityishuomiota sellaisten sopimuspuolten toimintaedellytysten ja asiantuntemuksen vahvistamiseen, jotka esittävät asiaa koskevan pyynnön.

5. Tässä artiklassa määritellyllä tietojenkeruulla täydennetään 9 artiklan määräyksissä tarkoitettuja tietoja.

V SUHDE MUIHIN SOPIMUKSIIN

20 artikla

Suhde muihin sopimuksiin: keskinäinen tuki, täydentävyys ja riippumattomuus

1. Sopimuspuolet toteavat, että niiden on täytettävä vilpittömässä mielessä veloitteensa, jotka aiheutuvat tästä yleissopimuksesta ja kaikista muista sopimuksista, joissa ne ovat sopimuspuolina. Täten sopimuspuolet, saattamatta tätä yleissopimusta alistussuhteeseen mihinkään muuhun sopimukseen nähden,

- a) kannustavat tämän yleissopimuksen ja muiden sopimusten, joissa ne ovat sopimuspuolina, välistä keskinäistä tukea,
- b) ottavat huomioon tämän yleissopimuksen asianmukaiset määräykset tulkittaessaan ja soveltaessaan muita sopimuksia,

joissa ovat sopimuspuolina, tai kun sitoutuvat muihin kansainvälisiin velvoitteisiinsa.

2. Mitään tässä yleissopimuksessa ei voida tulkita siten, että se muuttaisi niitä oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka aiheutuvat muista sopimuksista, joissa tämän sopimuksen sopimuspuolet ovat sopimuspuolina.

21 artikla

Kansainvälinen kuuleminen ja yhteistyö

Sopimuspuolet sitoutuvat edistämään tämän yleissopimuksen tavoitteita ja periaatteita muilla kansainvälisillä foorumeilla. Tätä varten sopimuspuolet tarvittaessa kuulevat toisiaan pitäen mielessä kyseiset tavoitteet ja periaatteet.

VI YLEISSOPIMUKSEN TOIMIELIMET

22 artikla

Sopimuspuolten kokous

1. Perustetaan sopimuspuolten kokous. Sopimuspuolten kokous on tämän yleissopimuksen yleinen ja ylin toimielin.

2. Sopimuspuolten kokous kokoontuu tavalliseen istuntoonsa joka toinen vuosi mikäli mahdollista Unescon yleiskokouksen yhteydessä. Se voi pitää ylimääräisen istunnon, jos se näin päättää tai jos vähintään kolmannes sopimuspuolista esittää asiaa koskevan pyynnön hallitustenväliselle komitealle.

3. Sopimuspuolten kokous hyväksyy työjärjestyksensä.

4. Sopimuspuolten kokouksen tehtävänä on muun muassa:

- a) valita hallitustenvälisen komitean jäsenet,
- b) vastaanottaa ja tutkia tätä yleissopimusta koskevat sopimuspuolten kertomukset, jotka hallitustenvälinen komitea toimittaa kokoukselle,
- c) hyväksyä kokouksen pyytämät, hallitustenvälisen komitean valmistelemat toimintaohjeet,
- d) toteuttaa muut tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet tämän yleissopimuksen tavoitteiden edistämiseksi.

23 artikla

Hallitustenvälinen komitea

1. Unescoon perustetaan kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä käsittelevä hallitustenvälinen komitea, jäljempänä 'hallitustenvälinen komitea'. Se koostuu 18:n yleissopimukseen kuuluvan sopimusvaltion edustajista, jotka sopimuspuolten kokous valitsee neljäksi vuodeksi tämän yleissopimuksen tultua voimaan 29 artiklan mukaisesti.

2. Hallitustenvälinen komitea kokoontuu kerran vuodessa.
3. Hallitustenvälinen komitea toimii sopimuspuolten kokouksen alaisuudessa ja ohjauksessa ja vastaa toiminnastaan sille.
4. Hallitustenvälisen komitean jäsenten lukumäärä nostetaan 24:ään, kun yleissopimuksen sopimuspuolten lukumäärä on vähintään 50.
5. Hallituksenvälisen kokouksen jäsenten valinta perustuu taapuolisen maantieteellisen jakauman ja kierron periaatteisiin.
6. Hallitustenvälisen komitean tehtävät ovat seuraavat, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita tällä yleissopimuksella sille annettuja tehtäviä:
 - a) edistää tämän yleissopimuksen tavoitteita ja täytäntöönpanoa ja huolehtia sen seurannasta,
 - b) valmistella ja toimittaa sopimuspuolten kokouksen hyväksyttäväksi sen pyynnöstä yleissopimuksen määräysten soveltamista ja täytäntöönpanoa koskevat toimintaohjeet,
 - c) toimittaa yleissopimuksen sopimuspuolten kokoukselle sopimuspuolten kertomukset, joihin se liittää huomautuksensa ja tiivistelmän niiden sisällöstä,
 - d) antaa asianmukaisia suosituksia tilanteissa, jotka sopimuspuolet ovat saattaneet sen tietoon yleissopimuksen asianmukaisten määräysten ja erityisesti 8 artiklan mukaisesti,
 - e) kehittää kuulemismenettelyitä ja muita järjestelyitä tämän yleissopimuksen tavoitteiden ja periaatteiden edistämiseksi muilla kansainvälisillä foorumeilla,
 - f) suorittaa muut tehtävät, joita sopimuspuolten kokous voi sille antaa.
7. Hallitustenvälinen komitea voi työjärjestyksen mukaisesti milloin tahansa kutsua kokouksiinsa julkisia tai yksityisiä organisaatioita tai luonnollisia henkilöitä kuultaviksi erityiskysymyksistä.
8. Hallitustenvälinen komitea laatii työjärjestyksensä ja esittää sen sopimuspuolten hyväksyttäväksi.

24 artikla

Unescon sihteeristö

1. Unescon sihteeristö avustaa yleissopimuksen toimeleimiä.

2. Sihteeristö valmistelee sopimuspuolten kokouksen ja hallitustenvälisen komitean asiakirjat sekä kyseisten kokousten alustavan esityslistan, auttaa päätösten täytäntöönpanossa ja raportoi tuloksista.

VII LOPPUMÄÄRÄYKSET

25 artikla

Erimielisyyksien ratkaiseminen

1. Jos yleissopimuksen sopimuspuolten välillä ilmenee erimielisyyttä tämän yleissopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta, sopimuspuolet koettavat löytää ratkaisun neuvotteluteitse.
2. Jos kyseiset sopimuspuolet eivät pääse yhteisymmärrykseen neuvotteluteitse, ne voivat yhdessä hakea kolmannen osapuolen hyviä palveluja tai pyytää tältä välitystä.
3. Jos hyviä palveluja tai välitystä ei ole saatu tai erimielisyyttä ei ole voitu ratkaista neuvotteluteitse, myötävaikutuksella tai välityksellä, sopimuspuoli voi hakea sovittelua tämän yleissopimuksen liitteessä esitetyn menettelyn mukaisesti. Sopimuspuolet tutkivat vilpittömien mielin sovittelulautakunnan tekemän ehdotuksen erimielisyyden ratkaisemiseksi.
4. Kukin sopimuspuoli voi ratifioinnin, hyväksymisen tai liittymisen yhteydessä ilmoittaa, että se ei tunnusta edellä esitettyä sovittelumenettelyä. Jokainen tällaisen ilmoituksen tehnyt sopimuspuoli voi milloin tahansa peruuttaa kyseisen ilmoituksen lähettämällä tiedonannon asiasta Unescon pääjohtajalle.

26 artikla

Jäsenvaltioiden ratifointi, hyväksyminen tai liittyminen

1. Unescon jäsenmaat voivat ratifioida tai hyväksyä tämän sopimuksen tai liittyä siihen noudattaen perustuslaillista menettelyään.
2. Ratifointi-, hyväksymis- tai liittymisasikirjat talletetaan Unescon pääjohtajan haltuun.

27 artikla

Liittyminen

1. Tämä yleissopimus on avoinna liittymistä varten kaikille valtioille, jotka eivät ole Unescon jäseniä mutta ovat Yhdistyneiden Kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön jäseniä ja joita Unescon yleiskokous kehottaa liittymään yleissopimukseen.

2. Tämä yleissopimus on niin ikään avoinna sellaisten alueiden liittymiselle, joilla on Yhdistyneiden Kansakuntien tunnustama täysi sisäinen autonomia mutta jotka eivät ole saavuttaneet täyttä itsenäisyyttä yleiskokouksen päätöslauselman 1514 (XV) mukaisesti mutta ovat toimivaltaisista tämän yleissopimuksen kattamilla aloilla, kyseisiä aloja koskevien sopimusten tekeminen mukaan luettuna.

3. Seuraavia määräyksiä sovelletaan alueellisen taloudellisen yhdentymisen organisaatioihin:

a) Tämä yleissopimus on avoinna liittymistä varten myös alueellisen taloudellisen yhdentymisen organisaatioille, joita yleissopimuksen määräykset sitovat kaikilta osin samalla tavoin kuin sopimusvaltioita, ottaen kuitenkin huomioon seuraavat kohdat:

b) Jos yksi tai useampi tällaisen organisaation jäsenvaltio on myös yleissopimuksen sopimuspuoli, kyseinen yhteisö ja asianomainen jäsenvaltio tai asianomaiset jäsenvaltiot sopivat keskinäisestä vastuustaan tästä yleissopimuksesta johtuvien velvoitteidensa täyttämiseksi. Kyseinen vastuunjako astuu voimaan, kun c kohdassa tarkoitettu ilmoitusmenettely on päättynyt. Yhteisö ja jäsenvaltiot eivät saa käyttää tähän yleissopimukseen perustuvia oikeuksiaan päällekkäisesti. Kun taloudelliseen yhdentymiseen pyrkivät yhteisöt käyttävät äänioikeuttaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla, niiden äänimäärä on sama kuin niiden tähän yleissopimukseen kuuluvien jäsenvaltioiden määrä. Yhteisöt eivät käytä äänivaltaansa, jos jäsenvaltiot käyttävät omaansa, ja päinvastoin.

c) Alueellisen taloudellisen yhdentymisen organisaatio ja sen jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, jotka ovat sopineet vastuunjaosta b alakohdassa tarkoitettulla tavalla, tiedottavat sopimuspuolille näin ehdotetusta vastuunjaosta seuraavasti:

i) Kyseinen organisaatio ilmoittaa liittymisasiakirjassaan tarkoin yleissopimuksen piiriin kuuluvia kysymyksiä koskevasta vastuunjaosta.

ii) Jos keskinäistä vastuunjakoja muutetaan myöhemmin, alueellisen taloudellisen yhdentymisen organisaatio ilmoittaa yleissopimuksen tallettajalle kyseistä vastuunjakoja koskevista muutosehdotuksista. Tallettaja ilmoittaa muutoksista vuorostaan sopimuspuolille.

d) Yleissopimuksen sopimuspuoliksi tulevien alueellisen taloudellisen yhdentymisen organisaation jäsenvaltioiden katsotaan säilyttävän toimivaltansa kaikilla aloilla, joita koskevan toimivallan siirrosta yhteisölle ei ole nimenomaisesti ilmoitettu tämän yleissopimuksen tallettajalle.

e) 'Alueellisen taloudellisen yhdentymisen organisaatiolla' tarkoitetaan Yhdistyneiden Kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön itsenäisten jäsenvaltioiden muodostamaa yhteisöä, jolle kyseiset valtiot ovat siirtäneet toimivaltansa tämän yleissopimuksen kattamilla aloilla ja joka on sisäisiä menettely-

jään noudattaen asianmukaisesti valtuutettu tulemaan yleissopimuksen sopimuspuoleksi.

4. Liittymisasiakirja talletetaan Unescon pääjohtajan haltuun.

28 artikla

Yhteysviranomainen

Tullessaan tämän yleissopimuksen osapuoleksi jokainen sopimuspuoli nimeää yhteysviranomaisensa 9 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

29 artikla

Voimaantulo

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona kolmaskymmenes ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymisasiakirja on talletettu, mutta se sitoo vain niitä valtioita ja alueellisen taloudellisen yhdentymisen yhteisöjä, jotka ovat tallettaneet ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymisasiakirjansa viimeistään kyseisenä päivänä. Muiden sopimuspuolten osalta yleissopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ne ovat tallettaneet ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymisasiakirjansa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa alueellisen taloudellisen yhdentymisen yhteisöjen tallettamien asiakirjojen ei voida katsoa tulevan niiden asiakirjojen lisäksi, jotka kyseisten yhteisöjen jäsenvaltiot ovat jo tallettaneet.

30 artikla

Liittovaltiojärjestelmät ja muut kuin yhtenäisjärjestelmät

Koska kansainväliset sopimukset sitovat sopimuspuolia niiden perustuslaillisesta järjestelmästä riippumatta, seuraavat määräykset koskevat myös sellaisia sopimuspuolia, joilla on perustuslaissa säädetty liittovaltiojärjestelmä tai muu kuin yhtenäisjärjestelmä:

a) Sellaiset tämän yleissopimuksen määräyksistä johtuvat osavaltio- tai liittovaltiohallituksen velvoitteet, joiden täytäntönnäkönsä kuuluu osavaltioiden tai liittovaltion lainsäädäntövaltaan, ovat samat kuin niiden sopimuspuolten, jotka eivät ole liittovaltioita.

b) Jos tämän yleissopimuksen määräysten täytäntönnäkönsä kuuluu suuremman kokonaisuuden muodostaville yksiköille kuten osavaltioille, lääneille, maakunnille tai kantoneille, jotka kyseisen liittovaltion perustuslaillisen järjestelmän mukaisesti eivät voi toteuttaa lainsäädännöllisiä toimintoja, liittovaltion hallitus saattaa kyseiset määräykset tarvittaessa kyseisten yksiköiden kuten osavaltioiden, läänien, maakuntien tai kuntien tietoon suosittelun määrärahojen hyväksymistä.

31 artikla

Irtisanoutuminen

1. Jokainen sopimuspuoli voi irtisanoutua tästä yleissopimuksesta.
2. Irtisanoutuminen ilmoitetaan Unescon pääjohtajalle tallettavalla kirjallisella asiakirjalla.
3. Irtisanoutuminen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua irtisanoutumisasiakirjan vastaanottamisesta. Se ei muuta millään tavoin taloudellisia velvoitteita, jotka irtisanoutuneen sopimuspuolen on täytettävä siihen päivään saakka, jona irtisanoutuminen tulee voimaan.

32 artikla

Tallettajan tehtävät

Unescon pääjohtaja ilmoittaa tämän yleissopimuksen tallettajan ominaisuudessa järjestön jäsenvaltioille, muille kuin jäsenvaltioille ja 27 artiklassa tarkoitetuille alueellisen taloudellisen yhdentymisen yhteisöille sekä Yhdistyneille Kansakunnille 26 ja 27 artiklassa mainittujen ratifiointi-, hyväksymis- ja liittymisasiakirjojen tallettamisesta kuten myös 31 artiklassa tarkoitetuista irtisanoutumisista.

33 artikla

Muuttaminen

1. Jokainen sopimuspuoli voi ehdottaa muutoksia tähän yleissopimukseen osoittamalla pääjohtajalle asiaa koskevan kirjallisen tiedonannon. Pääjohtaja toimittaa tiedonannon kaikille sopimuspuolille. Jos kuuden kuukauden kuluessa tiedonannon toimittamisesta vähintään puolet sopimuspuolista vastaa pyyntöön myönteisesti, pääjohtaja esittelee ehdotuksen seuraavalle sopimuspuolten kokoukselle keskusteltavaksi ja mahdollisesti hyväksyttäväksi.
2. Muutokset hyväksytään läsnä olevien ja äänestävien sopimuspuolten kahden kolmasosan enemmistöllä.

3. Kun tähän yleissopimukseen tehdyt muutokset on hyväksytty, ne toimitetaan sopimuspuolille ratifiointia, hyväksymistä tai liittymistä varten.

4. Niille sopimuspuolille, jotka ovat ratifioineet tai hyväksyneet tähän yleissopimukseen tehdyt muutokset tai liittyneet niihin, kyseiset muutokset tulevat voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun kaksi kolmannelta sopimuspuolista on tallettanut tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut asiakirjat. Niille sopimuspuolille, jotka tämän jälkeen ratifioivat tai hyväksyvät muutoksen tai liittyvät siihen, kyseinen muutos tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun sopimuspuoli on tallettanut ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymisasiakirjansa.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa määrättyä menettelyä ei sovelleta muutoksiin, joita on tehty hallitustenvälisen komitean jäsenten lukumäärää koskevaan 23 artiklaan. Nämä muutokset tulevat voimaan niiden hyväksymisen yhteydessä.

6. Edellä 27 artiklassa tarkoitettu valtio tai alueellinen taloudellisen yhdentymisen yhteisö, joka tulee tämän yleissopimuksen sopimuspuoleksi sen jälkeen kun muutos on tullut voimaan tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, katsotaan, ellei se ilmaise eriävää mielipidettä,

- a) näin muuttetun yleissopimuksen sopimuspuoleksi,
- b) muuttamattoman yleissopimuksen sopimuspuoleksi suhteessa niihin sopimuspuoliin, joita muutos ei sido.

34 artikla

Todistusvoimaiset tekstit

Tämä yleissopimus on tehty arabian, englannin, espanjan, kiin, ranskan ja venäjän kielellä; jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

35 artikla

Rekisteröinti

Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti tämä yleissopimus rekisteröidään Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristössä Unescon pääjohtajan pyynnöstä.

LIITE

SOVITTELUMENETTELY

1 artikla

Sovittelulautakunta

Sovittelulautakunta muodostetaan erimielisyyden osapuolena olevan sopimuspuolen pyynnöstä. Elleivät sopimuspuolet toisin sovi, sovittelulautakunta muodostuu viidestä jäsenestä; kumpikin asianomainen sopimuspuoli nimittää siihen kaksi jäsentä ja näin nimittetyt jäsenet valitsevat puheenjohtajan yhteisellä sopimuksella.

2 artikla

Lautakunnan jäsenet

Jos erimielisyydessä on mukana enemmän kuin kaksi sopimuspuolta, ne sopimuspuolet, joilla on yhteinen kanta, nimittävät jäsenensä lautakuntaan yhteisellä sopimuksella. Jos vähintään kahdella sopimuspuolella on toisistaan riippumaton kanta tai ne eivät pääse yksimielisyyteen yhteisestä kannasta, ne nimittävät jäsenensä erikseen.

3 artikla

Nimittäminen

Jos sopimuspuolet eivät ole nimittäneet kaikkia sovittelulautakunnan jäseniä kahden kuukauden kuluttua lautakunnan muodostamispyynnöstä, Unescon pääjohtaja suorittaa pyynnön tehneen sopimuspuolen vaatimuksesta tarvittavat nimitykset uuden kahden kuukauden määräajan kuluessa.

4 artikla

Lautakunnan puheenjohtaja

Jos lautakunta ei ole kahden kuukauden kuluttua viimeisen jäsenensä nimittämisestä valinnut puheenjohtajaansa, pääjohtaja nimittää puheenjohtajan jonkin sopimuspuolen vaatimuksesta uuden kahden kuukauden määräajan kuluessa.

5 artikla

Päätöksenteko

Sovittelulautakunta tekee päätöksensä jäsentensä äänten enemmistöllä. Elleivät erimielisyyden osapuolina olevat sopimuspuolet toisin sovi, lautakunta vahvistaa oman menettelytapansa. Se tekee erimielisyyden ratkaisemiseksi ehdotuksen, jonka sopimuspuolet tutkivat vilpittömin mielin.

6 artikla

Erimielisyydet

Jos sovittelulautakunnan toimivallasta on erimielisyyttä, sovittelulautakunta päättää, onko se toimivaltainen.

LIITE 1.b

Kulttuuri-ilmajujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen Euroopan yhteisön lausuma

Euroopan yhteisön nykyiset jäsenet ovat Belgian kuningaskunta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Irlanti, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkarin tasavalta, Maltaan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

Tässä lausumassa selvitetään, mitä toimivaltaa jäsenvaltiot ovat perussopimusten nojalla siirtäneet yhteisölle yleissopimuksen kattamilla aloilla.

Yhteisöllä on yksinomainen toimivalta yhteisessä kauppapolitiikassa (EY:n perustamissopimuksen 131–134 artikla), lukuun ottamatta teollis- ja tekijänoikeuksien kaupallisia näkökohtia ja palvelujen kauppaa EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuilla aloilla, tässä yhteydessä erityisesti kulttuuri- ja audiovisuaalialojen palvelujen kauppaa, jossa toimivalta on jaettu yhteisön ja jäsenvaltioiden välillä. Yhteisö harjoittaa kehitysyhteistyöpolitiikkaa (perustamissopimuksen 177–181 artikla), ja yhteistyöpolitiikkaa teollisuusmaiden kanssa (perustamissopimuksen 181a artikla), sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa kyseisillä aloilla. Yhteisö käyttää jaettua toimivaltaa tavaroiden, henkilöiden, palveluiden ja pääomien vapaan liikkuvuuden (perustamissopimuksen 23–31 ja 39–60 artikla), kilpailun (perustamissopimuksen 81–89 artikla) sekä sisämarkkinoiden alalla teollis- ja tekijänoikeudet mukaan luettuina (perustamissopimuksen 94–97 artikla). Perustamissopimuksen 151 artiklan ja erityisesti sen 4 kohdan nojalla yhteisö ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden perustamissopimuksen määräysten mukaisessa toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

Jäljempänä luetellut yhteisön säädökset kuvaavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen määräysten mukaisesti yhteisölle kuuluvan toimivallan laajuutta.

Neuvoston päätös 94/800/EY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1994, Uruguay'n kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteeluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa (EYVL L 336, 23.12.1994 s. 1).

Neuvoston asetus (EY) N:o 2501/2001, annettu 10 päivänä joulukuuta 2001, yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004 – Lausumia neuvoston asetukseen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen 31 päivään joulukuuta 2004 (EYVL L 346, 31.12.2001 s. 1).

Neuvoston päätös 2005/599/EY, tehty 21 päivänä kesäkuuta 2005, Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 26).

Neuvoston asetus (EY) N:o 2698/2000, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, rahoituksellisista ja teknisistä toimenpiteistä (MEDA) taloudellisen ja yhteiskunnallisen rakenneuudistuksen tukemiseksi Euro-Välimeri-yhteistyökumppanuuden puitteissa annetun asetuksen (EY) N:o 1488/96 muuttamisesta (EYVL L 311, 12.12.2000, s. 1).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3906/89, annettu 18 päivänä joulukuuta 1989, taloudellisen tuen myöntämisestä Unkarin tasavallalle ja Puolan kansantasavallalle sekä asetukseen myöhemmin tehdyt, Bulgariaan ja Romaniaan edelleen sovellettavat muutokset (EYVL L 375, 23.12.1989, s. 11).

Neuvoston asetus (EY) N:o 2666/2000, annettu 5 päivänä joulukuuta 2000, Albanialle, Bosnia ja Hertsegovinalle, Kroatialle, Jugoslavian liittotasavallalle ja entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle annettavasta avusta ja asetuksen (EY) N:o 1628/96 kumoamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 3906/89 ja (ETY) N:o 1360/90 sekä päätösten 97/256/EY ja 1999/311/EY muuttamisesta (EYVL L 306, 7.12.2000, s. 1).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 443/92, annettu 25 päivänä helmikuuta 1992, rahoitusavusta ja teknisestä avusta Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaille sekä taloudellisesta yhteistyöstä näiden maiden kanssa (EYVL L 52, 27.2.1992, s. 1).

Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 99/2000, annettu 29 päivänä joulukuuta 1999, avun toimittamisesta Itä-Euroopan ja Keski-Aasian kumppanivaltioille (EYVL L 12, 18.1.2000, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 792/2004/EY, tehty 21 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön toimintaohjelmasta kulttuurialalla Euroopan laajuisesti toimivien organisaatioiden tukemiseksi (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 40).

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 508/2000/EY, tehty 14 päivänä helmikuuta 2000, Kulttuuri 2000-ohjelman perustamisesta (EYVL L 63, 10.3.2000, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1419/1999/EY, tehty 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan kulttuuripääkaupunki -tapahtumaa koskevasta yhteisön toiminnasta vuosina 2005–2019 (EYVL L 166, 1.7.1999, s. 1).

Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä syyskuuta 1997, Euroopan kulttuuritoiminnan tulevaisuudesta (EYVL C 305, 7.10.1997, s. 1).

Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä syyskuuta 1997, rajojen yli sovellettavista kirjojen kiinteistä hinnoista Euroopan kielialueilla (EYVL C 305, 7.10.1997, s. 2).

Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23); direktiivi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

Neuvoston päätös 2000/821/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2000, eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämisen, levityksen ja myynninedistämisen tukemista koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (Media Plus – Kehittäminen, levitys ja myynninedistäminen) (2001–2005) (EYVL L 336, 30.12.2000, s. 82).

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 163/2001/EY, tehty 19 päivänä tammikuuta 2001, Euroopan audiovisuaalisessa ohjelmatuotannossa toimivien ammattilaisten koulutusohjelman täytäntöönpanosta (Media-koulutus) (2001–2005) (EYVL L 26, 27.1.2001, s. 1).

Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1) suhteessa valtionapuun.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/84/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, alkuperäisen taideteoksen tekijän oikeudesta jälleenmyyntikorvaukseen (EYVL L 272, 13.10.2001, s. 32).

Neuvoston direktiivi 93/83/ETY, annettu 27 päivänä syyskuuta 1993, tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta (EYVL L 248, 6.10.1993, s. 15).

Neuvoston direktiivi 93/98/ETY, annettu 29 päivänä lokakuuta 1993, tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajan yhdenmukaistamisesta (EYVL L 290, 24.11.1993, s. 9).

Direktiivi 92/100/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1992, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla (EYVL L 346, 27.11.1992, s. 61).

Yhteisön toimivallan harjoittaminen kehittyy luonnostaan jatkuvasti. Näin ollen yhteisö varaa itselleen oikeuden antaa tulevaisuudessa muita lausumia, jotka koskevat toimivallan jakoa Euroopan yhteisön ja jäsenvaltioiden välillä.

LIITE 2

Liittymiskirjan tallettamisen yhteydessä yhteisön puolesta annettava yksipuolinen lausuma

"Yleissopimus sitoo yhteisöä yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti annetussa lausumassa tarkoitettun yhteisölle kuuluvan toimivallan osalta, ja yhteisö huolehtii yleissopimuksen asianmukaisesta täytäntöönpanosta. Tästä seuraa, että yhteisön jäsenvaltiot, jotka ovat yleissopimuksen sopimuspuolia, soveltavat keskinäisissä suhteissaan yleissopimuksen määräyksiä yhteisön sisäisten sääntöjen mukaisesti, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaisten tarkistusten tekemistä näihin sääntöihin."

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä kesäkuuta 2006,

Alppeja koskevaan yleissopimukseen liitettävien maaperän suojelua, energiaa ja matkailua koskevien pöytäkirjojen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta

(2006/516/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen sekä 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Alppien suojelua koskeva yleissopimus, jäljempänä 'Alppeja koskeva yleissopimus', tehtiin Euroopan yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 96/191/EY ⁽²⁾.
- (2) Neuvosto päätti Alppeja koskevaan yleissopimukseen liitettävien maaperän suojelua, energiaa ja matkailua koskevien pöytäkirjojen, jäljempänä 'pöytäkirjat', allekirjoittamisesta neuvoston päätöksellä 2005/923/EY ⁽³⁾.
- (3) Pöytäkirjat ovat tärkeä askel Alppeja koskevan yleissopimuksen täytäntöönpanossa, ja Euroopan yhteisö on sitoutunut yleissopimuksen tavoitteisiin.
- (4) Rajat ylittävät taloudelliset, sosiaaliset ja ekologiset ongelmat muodostavat Alpeilla edelleen suuren haasteen, johon on puututtava tällä erittäin herkällä alueella.
- (5) Yhteisön politiikkoja, erityisesti kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ määriteltyjä ensisijaisia aloja, olisi edistettävä ja vahvistettava Alppien alueella.

(6) Eräs maaperän suojelua koskevan pöytäkirjan päätavoite on maaperän monien toimintojen turvaaminen kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti. Maaperän kestävä tuotokky on säilytettävä, jotta se voi toimia luontaisissa tehtävissään, esimerkiksi luonnonhistorian ja kulttuurihistorian arkistona, ja jotta turvataan sen käyttö maatalouden ja metsätalouden harjoittamiseen, rakentamiseen ja matkailuun, muun taloudellisen toiminnan harjoittamiseen, liikenteeseen, infrastruktuureihin sekä luonnonvarojen lähteenä.

(7) Kaikessa maaperän suojelussa toimissa olisi otettava huomioon Alppialueella vallitsevien alueellisten ja paikallisten olosuhteiden merkittävät erot. Maaperän suojelua koskeva pöytäkirja voi auttaa toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä kansallisella ja alueellisella tasolla.

(8) Pöytäkirjan sisältämiä vaatimuksia, kuten maaperän seuranta, eroosiolle alttiiden riskialueiden tunnistaminen, tulvat ja maanvyöryt, pilaantuneiden alueiden kartoittaminen sekä yhdenmukaisten tietokantojen luominen, voivat olla maaperän suojelua koskevan yhteisön politiikan merkittäviä osia, mistä ovat osoituksena muun muassa tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY ⁽⁵⁾, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12 päivänä kesäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/278/ETY ⁽⁶⁾, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY ⁽⁷⁾, kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 99/31/EY ⁽⁸⁾, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999 ⁽⁹⁾ sekä yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY ⁽¹⁰⁾.

⁽⁵⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

⁽⁶⁾ EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁷⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁸⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽⁹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2223/2004 (EUVL L 379, 24.12.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁽¹⁾ Lausunto annettu 13 päivänä kesäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 61, 12.3.1996, s. 31.

⁽³⁾ EUVL L 337, 22.12.2005, s. 27.

⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (9) Energiaa koskevassa pöytäkirjassa edellytetään, että toteutetaan energian säästöä, tuotantoa, mukaan luettuna uusiutuvien energialähteiden edistäminen, siirtoa, jakelua ja käyttöä koskevia asianmukaisia toimenpiteitä, joiden avulla voidaan edistää kestävä kehitystä.
- (10) Energiaa koskevan pöytäkirjan määräykset vastaavat kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman vaatimuksia, jotka koskevat ilmastonmuutoksen torjuntaa sekä luonnonvarojen kestävä hoidon ja käytön edistämistä. Pöytäkirjan määräykset ovat johdonmukaisia myös yhteisön energiapolitiikan kanssa sellaisena kuin se on määritelty yhteisön strategiaa ja toimintasuunnitelmaa koskevassa valkoisessa kirjassa, vihreässä kirjassa "Energianhuoltostrategia Euroopalle", sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/77/EY⁽¹¹⁾, rakennusten energiatehokkuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/91/EY⁽¹²⁾ sekä energia-alan toimien monivuotisesta ohjelmasta "Älykäs energiahuolto Euroopassa" (2003–2006) tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1230/2003/EY⁽¹³⁾.
- (11) Energiaa koskevan pöytäkirjan ratifiointi tehostaisi rajat ylittävää yhteistyötä Sveitsin, Liechtensteinin ja Monacon kanssa. Tämän avulla varmistetaan, että alueelliset yhteistyökumppanit pyrkivät samoihin tavoitteisiin kuin Euroopan yhteisö, sekä että aloitteet kattavat Alppien koko ekologisen alueen.
- (12) Euroopan laajuiset energiaverkot olisi asetettava etusijalle, ja Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevien suunta- viivojen vahvistamisesta tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1229/2003⁽¹⁴⁾ tarkoitettuja yhteensovittamis- ja täytäntöönpanotoimenpiteitä olisi sovellettava kehitettäessä uusia rajat ylittäviä yhteyksiä, erityisesti suurjännitelinjoja.
- (13) Euroopan yhteisö, sen jäsenvaltiot, Sveitsi, Liechtenstein ja Monaco ovat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen ja Kioton pöytäkirjan osapuolia. Ilmastonmuutosta koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimus ja Kioton pöytäkirja velvoittavat kaikkia osapuolia laatimaan, panemaan täytäntöön, julkaisemaan ja saattamaan säännöllisesti ajan tasalle kansallisia ja alueellisia ohjelmia, jotka sisältävät toimenpiteitä ilmastonmuutoksen lieventämiseksi keskittymällä lähteittäin ihmisen aiheuttamiin kaikkien niiden kasvi-
- huonekaasujen, joita Montrealin pöytäkirja ei koske, päästöihin ja poistamiseen nieluittain.
- (14) Energiaa koskeva pöytäkirja auttaa täyttämään YK:n ilmastomuutossovimuksen vaatimukset, joiden mukaan on toteutettava toimenpiteitä, joilla riittävällä tavalla helpotetaan sopeutumista ilmastonmuutokseen.
- (15) Matkailu on taloudellisesti erittäin merkittävä ala Alppialueen useimmissa osissa, ja se liittyy läheisesti ympäristö- ja sosiaalisiin vaikutuksiin ja on niistä riippuvainen.
- (16) Koska vuoristoalue on ainutlaatuinen ja ekologisesti erittäin herkkä alue, alueen kestävä kehityksen kannalta on erittäin tärkeää löytää tasapaino alueellisten etujen, paikallisen väestön tarpeiden ja ympäristökysymysten välillä.
- (17) Matkailu on yhä enenevässä määrin maailmanlaajuinen ilmiö, mutta samalla se pysyy alana, josta vastuu on pääasiassa paikallisella ja alueellisella tasolla. Yhteisön osalta on merkitystä tässä yhteydessä muun muassa direktiivillä 85/337/ETY, direktiivillä 92/43/ETY, tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämisympäristelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1980/2000⁽¹⁵⁾, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 761/2001⁽¹⁶⁾ sekä Euroopan matkailun tulevaisuudesta 21 päivänä annetulla neuvoston päätöslauselmalla⁽¹⁷⁾. Alpeja koskevan yleissopimuksen, siihen liittyvän matkailupöytäkirjan ja muiden pöytäkirjojen, jotka voivat vaikuttaa matkailuun, olisi muodostettava puitesäädös, jolla edistetään ja sovitetaan yhteen sidosryhmien panosta alueellisella ja paikallisella tasolla, jotta kestävästä kehityksestä tulisi merkittävä tekijä Alppialueen matkailutarjonnan laadun parantamisessa.
- (18) Matkailupöytäkirjan yleisenä tavoitteena on edistää ympäristöä säästävää matkailua erityisesti varmistamalla, että matkailua kehitetään ja harjoitetaan ottamalla huomioon sen vaikutukset ympäristöön. Tätä varten pöytäkirjaan sisältyy erityisiä toimenpiteitä ja suosituksia, joiden avulla voidaan vahvistaa ympäristönäkökohtien huomioon ottamista matkailuun liittyvissä innovaatioissa ja tutkimuksessa, seurannassa ja koulutuksessa, hallinnon välineissä ja strategioissa, suunnittelussa ja lupien myöntämismenettelyissä sekä erityisesti matkailun laadullisessa kehittämisessä.

⁽¹¹⁾ EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 102/2005 (EUVL L 306, 24.11.2005, s. 34).

⁽¹²⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽¹³⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 29. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 787/2004/EY (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁴⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 11.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 196/2006 (EUVL L 32, 4.2.2006, s. 4).

⁽¹⁷⁾ EYVL C 135, 6.6.2002, s. 1.

(19) Kyseessä olevan kolmen pöytäkirjan osapuolten olisi edistettävä asianmukaista koulutusta sekä kunkin pöytäkirjan tavoitteita, toimenpiteitä ja täytäntöönpanoa koskevan tiedon levittämistä yleisölle.

(20) On suotavaa, että Euroopan yhteisö hyväksyy nämä pöytäkirjat,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön puolesta Alpeja koskevaan yleissopimukseen liitettävät maaperän suojelua⁽¹⁸⁾, energiaa⁽¹⁹⁾ ja matkailua⁽²⁰⁾ koskevat pöytäkirjat, jotka on allekirjoitettu 7 päivänä marraskuuta 1991 Salzburgissa.

2 artikla

Oikeutetaan neuvoston puheenjohtaja nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on valtuudet tallettaa yhteisön puolesta

hyväksymisasiakirja Itävallan tasavallan haltuun maaperän suojelua koskevan pöytäkirjan 27 artiklan, energiaa koskevan pöytäkirjan 21 artiklan ja matkailua koskevan pöytäkirjan 28 artiklan mukaisesti.

Nimetty yksi tai useampi henkilö tallettaa samalla pöytäkirjaan liittyvät julistukset.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PRÖLL

⁽¹⁸⁾ EUVL L 337, 22.12.2005, s. 29.

⁽¹⁹⁾ EUVL L 337, 22.12.2005, s. 36.

⁽²⁰⁾ EUVL L 337, 22.12.2005, s. 43.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä heinäkuuta 2006,

yksityiskohtaista tutkimusta varten toimitetun asiakirja-aineiston vaatimustenmukaisuuden periaatteellisesta hyväksymisestä metaflumitsonin mahdolliseksi sisällyttämiseksi neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3238)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/517/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

nösten mukaisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevälle pysyvälle komitealle.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(4) Tämän päätöksen tarkoituksena on vahvistaa muodollisesti yhteisön tasolla, että asiakirja-aineisto täyttää periaatteessa direktiivin 91/414/ETY liitteessä II säädetty tietovaatimukset ja vähintään yhden kyseistä tehoainetta sisältävän kasvinsuojeluaineen osalta mainitun direktiivin liitteessä III säädetty tietovaatimukset.

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohdan,

(5) Tällä päätöksellä ei estetä komissiota pyytämästä hakijalta lisätietoja asiakirja-aineiston joidenkin kohtien selventämiseksi.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivissä 91/414/ETY säädetään kasvinsuojeluaineisiin lisättäviksi sallittuja tehoaineita koskevan yhteisön luettelon laatimisesta.

(6) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

(2) BASF Agro S.A.S. toimitti 29 päivänä maaliskuuta 2005 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille metaflumitsoni-tehoainetta koskevan asiakirja-aineiston hakemuksiin kyseisen tehoainetta sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

(3) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ilmoittivat komissiolle, että kyseistä tehoainetta koskeva asiakirja-aineisto näyttää alustavan tutkimuksen perusteella täyttävän direktiivin 91/414/ETY liitteessä II säädetty tietovaatimukset. Asiakirja-aineisto näyttää täyttävän myös direktiivin 91/414/ETY liitteessä III säädetty tietovaatimukset yhden kyseistä tehoainetta sisältävän kasvinsuojeluaineen osalta. Tämän jälkeen hakija on toimittanut asiakirja-aineiston direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan sään-

Tämän päätöksen liitteessä mainittua tehoainetta koskeva asiakirja-aineisto, joka toimitettiin komissiolle ja jäsenvaltioille kyseisen tehoainetta sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, täyttää periaatteessa kyseisen direktiivin liitteessä II säädetty tietovaatimukset sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen direktiivin 6 artiklan 4 kohdan soveltamista.

Asiakirja-aineisto täyttää myös kyseisen direktiivin liitteessä III säädetty tietovaatimukset yhden tehoainetta sisältävän kasvinsuojeluaineen osalta, kun otetaan huomioon ehdotetut käyttö-tarkoitukset.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/45/EY (EUVL L 130, 18.5.2006, s. 27).

2 artikla

Esittelevän jäsenvaltion on tutkittava kyseessä oleva asiakirja-aineisto yksityiskohtaisesti ja ilmoitettava komissiolle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa vuoden kuluessa tämän päätöksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kyseisen tutkimuksen päätelmät, mahdolliset suositukset tehoaineen lisäämisestä tai lisäämättä jättämisestä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja mahdolliset tätä koskevat edellytykset.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2006.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

LIITE

TEHOAINEET, JOITA TÄMÄ PÄÄTÖS KOSKEE

Nro	Yleisnimi, CIPAC-tunnistenumero	Hakija	Soveltamispäivämäärä	Esittelevä jäsenvaltio
1	Metaflumitsoni CIPAC-nro: 779	BASF Agro S.A.S.	29.3.2005	Yhdistynyt kuningaskunta

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA 2006/518/YUTP,

24 päivältä heinäkuuta 2006,

Liberiaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden muuttamisesta ja jatkamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 10 päivänä helmikuuta 2004 yhteisen kannan 2004/137/YUTP Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ⁽¹⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1521 (2003) asetettujen Liberiaan kohdistettujen toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi. Näitä toimenpiteitä jatkettiin neuvoston yhteisellä kannalla 2006/31/YUTP ⁽²⁾.
- (2) Liberian kehityksen perusteella Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 13 päivänä kesäkuuta 2006 päätöslauselman 1683 (2006), jolla otettiin käyttöön uusia poikkeuksia turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 2 kohdan a ja b alakohdassa määrättyihin, aseidentientikieltoa koskeviin toimenpiteisiin.
- (3) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 20 päivänä kesäkuuta 2006 päätöslauselman 1689 (2006), jolla jatketaan turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1521 (2003) 6 kohdassa määrättyjen, kaikkien raakatimanttien tuontikieltoa Liberiasta koskevien toimenpiteiden voimassaoloa 6 kuukaudella.
- (4) Turvallisuusneuvosto päätti myös olla jatkamatta päätöslauselman UNSCR 1521 (2003) 10 kohdassa määrättyjä, Liberiasta peräisin olevien pyöröhirsien ja sahateollisuuden tuotteiden tuonnin kieltämistä koskevia toimenpiteitä. Se päätti kuitenkin tarkistaa mainittua päätöstä 90 päivän kuluttua näiden toimenpiteiden uudelleen käyttöön ottamiseksi, jollei se saa mainitun ajan kuluessa tietoa siitä, että metsätalouduudistuksen seurantakomitean ehdottama metsälainsäädäntö on hyväksytty.

- (5) Yhteisessä kannassa 2004/137/YUTP hyväksytyt ja yhteisellä kannalla 2006/31/YUTP jatkettuja toimenpiteitä olisi sen vuoksi muutettava ja tarvittaessa niiden voimassaoloa jatkettava Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien UNSCR 1683 (2006) ja UNSCR 1689 (2006) täytäntöön panemiseksi.
- (6) Yhteisön toiminta on tarpeen, jotta tietyt edellä mainitut toimenpiteet voidaan toteuttaa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

Yhteisen kannan 2004/137/YUTP 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjen soveltamista koskevien poikkeusten lisäksi yhteisen kannan 2006/31/YUTP 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä ei sovelleta:

- a) ampuma-aseisiin ja -tarvikkeisiin, jotka on jo toimitettu erityisturvallisuuspalvelun jäsenille koulutustarkoituksiin ja joita säilytetään mainitun palvelun hallussa esteetöntä operatiivista käyttöä varten edellyttäen, että Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman UNSC 1521 (2003) 21 kohdassa perustettu komitea, jäljempänä 'komitea', on etukäteen hyväksynyt niiden siirtämisen turvallisuuspalvelulle, sekä tällaisiin ampuma-aseisiin ja -tarvikkeisiin liittyvään tekniseen ja rahoitukselliseen apuun;
- b) ampuma-aseisiin ja -tarvikkeisiin, jotka on tarkoitettu sellaisten Liberian hallituksen poliisin ja turvallisuusjoukkojen jäsenten käyttöön, jotka on seulottu ja joita on koulutettu Yhdistyneiden Kansakuntien Liberian tarkkailuyksikön perustamisesta lähtien edellyttäen, että komitea on hyväksynyt tällaiset toimitukset etukäteen Liberian hallituksen ja viejävaltion yhteisestä pyynnöstä, sekä tällaisiin ampuma-aseisiin ja -tarvikkeisiin liittyvään tekniseen ja rahoitukselliseen apuun.

2 artikla

Yhteisen kannan 2004/137/YUTP 3 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan vielä kuuden kuukauden ajan 22 päivään joulukuuta 2006 asti, jollei neuvosto toisin päättää jonkin tulevan asiaa koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 40, 12.2.2004, s. 35.

⁽²⁾ EUVL L 19, 24.1.2006, s. 38.

3 artikla

Tämä yhteinen kanta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Edellä 1 artiklaa sovelletaan 13 päivästä kesäkuuta 2006 ja 2 artiklaa 23 päivästä kesäkuuta 2006.

4 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
K. RAJAMÄKI
